KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1857/2006

2006 m. gruodžio 15 d.

dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 70/2001

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims ([1]), ypač į jo 1 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį,

paskelbusi šio reglamento projektą,

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

(1) Reglamentu (EB) Nr. 994/98 Komisijai suteikiama teisė pagal Sutarties 87 straipsnį, paskelbti, kad tam tikromis sąlygomis pagalba mažoms ir vidutinėms įmonėms yra suderinama su bendrąja rinka ir apie ją Komisijos informuoti nebūtina, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje.

(2) 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 70/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažosioms ir vidutinėms įmonėms ([2]) netaikomas veiklai, susijusiai su Sutarties I priede išvardytų produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba.

(3) Komisija daugeliu sprendimų yra taikiusi Sutarties 87 ir 88 straipsnius mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba, ir taip pat neseniai yra išdėsčiusi savo politiką Bendrijos valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriuje gairėse ([3]). Atsižvelgiant į didelę Komisijos patirtį taikant tuos straipsnius mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, siekiant sustiprinti veiksmingą priežiūrą ir supaprastinti administravimą, nesusilpninant Komisijos kontrolės, reikėtų, kad Komisija mažų ir vidutinių įmonių, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, tiek, kiek Sutarties 89 straipsnis buvo paskelbtas taikytinu tokiems produktams, atveju taip pat naudotųsi Reglamentu (EB) Nr. 994/98 jai suteiktais įgaliojimais.

(4) Ateinančiais metais žemės ūkiui teks prisitaikyti prie naujovių ir tolesnės rinkos raidos, rinkos politikos bei prekybos taisyklių, vartotojų poreikių ir pomėgių pokyčių bei Bendrijos plėtros. Šie pokyčiai paveiks ne tik žemės ūkio rinkas, bet ir vietinę kaimo vietovių ekonomiką apskritai. Kaimo plėtros politika turėtų būti siekiama atkurti ir sustiprinti kaimo vietovių konkurencingumą ir taip prisidėti prie darbo vietų išlaikymo ir kūrimo šiose vietovėse.

(5) Mažos ir vidutinės įmonės yra pačios svarbiausios kuriant darbo vietas, bendresne prasme, jos padeda užtikrinti socialinį stabilumą ir ekonomikos pažangą. Tačiau tokių įmonių plėtrą gali riboti rinkos netobulumai. Dažnai tokioms įmonėms sunku gauti kapitalo arba kreditų dėl to, kad kai kuriose finansinėse rinkose nemėgstama rizikuoti, o įmonės gali pasiūlyti tik labai ribotas garantijas. Dėl ribotų išteklių įmonės dažnai negali gauti informacijos, ypač informacijos apie naujas technologijas ir potencialias rinkas. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, pagalbos, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, tikslas turėtų būti palengvinti mažų ir vidutinių įmonių ekonominės veiklos plėtrą, jeigu tokia pagalba netrikdo prekybos sąlygų taip, kad pakenktų bendriesiems interesams. Tokia plėtra turėtų būti skatinama ir remiama supaprastinant dabartines taisykles, kurios taikomos mažoms ir vidutinėms įmonėms.

(6) Bendrijoje žemės ūkio produktus dažniausia gamina, perdirba ir parduoda mažos ir vidutinės įmonės. Tačiau pirminės gamybos struktūra ir, kita vertus, žemės ūkio produktų perdirbimas bei prekyba labai skiriasi. Žemės ūkio produktų perdirbimas ir prekyba neretai atrodo panašūs į pramonės produktų perdirbimą ir prekybą. Todėl žemės ūkio produktų perdirbimą ir prekybą reikėtų vertinti kitu požiūriu ir šiai veiklai taikyti pramonės produktams taikomas taisykles. Dėl šių priežasčių ir skirtingai nei numatyta 2003 m. gruodžio 23 d. Komisijos

([1]) OL L 142, 1998 5 14, p. 1.
([2]) OL L 10, 2001 1 13, p. 33. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1040/2006 (OL L 187, 2006 7 8, p. 8).
([3]) OL C 28, 2000 2 1, p. 2. Pataisyta (OL C 232, 2000 8 12, p. 17).

reglamente (EB) Nr. 1/2004 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba ([4]), būtų naudinga priimti bendrosios išimties reglamentą ypatingiems su pirmine žemės ūkio produkcija susijusiems poreikiams tenkinti.

(7) 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ([5]) ir iš dalies pakeičiančiu bei panaikinančiu tam tikrus reglamentus ir 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai ([6]) buvo nustatytos ypatingos valstybės pagalbos taisyklės tam tikroms kaimo plėtros priemonėms, kurioms teikiama valstybės narės parama be jokio Bendrijos finansavimo.

(8) Pagal šį reglamentą turėtų būti taikoma išimtis pagalbai, kuri atitinka visus jame nustatytus reikalavimus, ir pagalbos schemai, jeigu bet kuri pagal šią schemą teikiama pagalba atitinka visus šio reglamento reikalavimus. Siekiant užtikrinti veiksmingą priežiūrą ir supaprastinti administravimą nesusilpninant Komisijos kontrolės, prie pagalbos schemos ir prie ne pagal schemą teikiamos individualios pagalbos reikėtų pateikti aiškią nuorodą į šį reglamentą.

(9) Atsižvelgiant į poreikį sukurti tinkamą pusiausvyrą tarp kuo mažesnio konkurencijos iškraipymo sektoriuje, kuriam teikiama pagalba, ir šio reglamento tikslų, išimtis neturėtų būti taikoma individualiai pagalbai, kuri viršija nustatytą didžiausią sumą, nepriklausomai nuo to, ar ji teikiama pagal pagalbos schemą, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis.

(10) Pagal šį reglamentą išimtis neturėtų būti taikoma pagalbai eksporto išlaidoms arba pagalbai, kuri teikiama, jeigu vietoj importuotų produktų naudojami vietiniai produktai. Tokia pagalba gali prieštarauti Bendrijos tarptautiniams įsipareigojimams. Pagalba, teikiama dalyvavimo mugėse išlaidoms, tyrimams arba konsultavimo paslaugoms dėl naujo arba esamo gaminio pateikimo į naują rinką, paprastai neturėtų būti laikoma eksporto pagalba.

(11) Siekiant pašalinti skirtumus, kurie gali sukelti konkurencijos iškraipymų, palengvinti įvairių Bendrijos ir nacionalinių iniciatyvų dėl mažų ir vidutinių įmonių koordinavimą, kartu siekiant administracinio aiškumo ir teisinio tikrumo, šiame reglamente naudojama Reglamento (EB) Nr. 70/2001 I priede pateikta „mažų ir vidutinių įmonių“ apibrėžtis.

(12) Remiantis nusistovėjusia Komisijos praktika ir siekiant užtikrinti, kad pagalba būtų proporcinga ir tik būtino dydžio, ribinės vertės paprastai turėtų būti išreikštos pagalbos intensyvumu, nustatytu pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių išlaidų grupei, o ne didžiausiomis pagalbos sumomis.

(13) Siekiant nustatyti, ar pagalba yra suderinama su bendrąja rinka pagal šį reglamentą, būtina atsižvelgti į pagalbos intensyvumą ir į pagalbos dydį, išreikštą subsidijos ekvivalentu. Apskaičiuojant dalimis teikiamos pagalbos subsidijos ekvivalentą, būtina remtis subsidijos teikimo metu rinkoje galiojusiomis palūkanų normomis. Siekiant valstybės pagalbos teikimo taisyklių vienodumo, skaidrumo ir jų nesudėtingo taikymo, šiame reglamente rinkos palūkanų normomis turėtų būti laikomos orientacinės normos, kurias reguliariai nustato Komisija, remdamasi objektyviais kriterijais, ir kurios yra skelbiamos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* bei internete.

(14) Siekiant užtikrinti skaidrumą ir veiksmingą kontrolę, šis reglamentas turėtų būti taikomas tik skaidrioms pagalbos priemonėms. Tokios pagalbos priemonės – tai priemonės, kurių bendrąjį pagalbos subsidijos ekvivalentą, kaip kriterijus atitinkančių išlaidų procentinę dalį, įmanoma tiksliai apskaičiuoti *ex ante* prieš tai neatlikus rizikos vertinimo (pavyzdžiui, subsidijos, palūkanų normos subsidijos ir nustatyto dydžio fiskalinės priemonės). Valstybės paskolos turėtų būti laikomos skaidriomis, jei jos laiduojamos įprastu garantu ir nėra susijusios su neįprasta rizika, todėl yra laikomos neturinčiomis valstybės pagalbos elementų. Iš esmės pagalbos priemonės, susijusios su valstybės garantijomis, arba valstybės paskolos, turinčios valstybės pagalbos elementų, neturėtų būti laikomos skaidriomis. Tačiau, kai bus priimtas šis reglamentas, tokios pagalbos priemonės turėtų būti laikomos skaidriomis, su sąlyga, kad prieš įgyvendinant priemonę, apie valstybės garantijos intensyvumo apskaičiavimo metodiką bus pranešama Komisijai ir ji ją patvirtins. Komisija vertins metodiką vadovaudamasi savo Pranešimu dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai, teikiamai garantijų forma ([7]). Viešojo sektoriaus dalyvavimas ir pagalba rizikos kapitalo priemonių forma nėra laikytini skaidria pagalba. Apie neskaidrias priemones visada turi būti pranešama Komisijai. Pranešimus apie neskaidrias priemones Komisija vertins visų pirma atsižvelgdama į Bendrijos 2007–2013 m. valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų sektoriuose gairėse išdėstytus kriterijus.

(15) Pagal nusistovėjusią Komisijos praktiką vertinant valstybės pagalbą žemės ūkio sektoriuje nebūtina atskirti mažų ir vidutinių įmonių. Tam tikroms pagalbos rūšims tikslinga nustatyti didžiausią pagalbos, kurią gali gauti pagalbos gavėjas, sumą.

([4]) OL L 1, 2004 1 3, p. 1.
([5]) OL L 160, 1999 6 26, p. 80. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1698/2005 (OL L 277, 2005 10 21, p. 1).
([6]) OL L 277, 2005 10 21, p. 1.
([7]) OL C 71, 2000 3 11, p. 14.

(16) Atsižvelgiant į Komisijos patirtį, didžiausia leistina pagalba turėtų būti tokio dydžio, kuris gali užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp konkurencijos iškraipymo sumažinimo pagalbą gaunančiame sektoriuje ir tikslo padėti mažų ir vidutinių įmonių ekonominės veiklos plėtrai žemės ūkio sektoriuje. Siekiant suderinamumo su Bendrijos finansuojamomis paramos priemonėmis, pagalbos dydžiai turėtų būti suderinti su paramos dydžiais, nustatytais Reglamente (EB) Nr. 1257/1999 ir Reglamente (EB) Nr. 1698/2005.

(17) Tikslinga nustatyti tolesnes sąlygas, kurias turėtų tenkinti bet kokia pagalbos schema arba individuali pagalba, kuriai šis reglamentas netaikomas. Reikėtų atsižvelgti į visus gamybos apribojimus arba Bendrijos paramos ribojimus pagal bendrą rinkos organizavimą. Atsižvelgiant į Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą, tokios pagalbos vienintelis poveikis neturėtų būti įprastų pagalbos gavėjo veiklos išlaidų nuolatinis arba periodiškas mažinimas ir ji turėtų būti proporcinga kliūtims, kurias būtina įveikti norint užtikrinti socialinę ekonominę naudą, kuri laikoma atitinkančia Bendrijos interesus. Vienašalės valstybės pagalbos priemonės, kuriomis tiesiog siekiama pagerinti finansinę gamintojų padėtį, tačiau kuriomis visiškai neprisidedama prie sektoriaus plėtros, o ypač pagalba, kuri teikiama remiantis tik kaina, kiekiu, gamybos vienetu arba gamybos priemonių vienetu, yra laikomos su bendrąja rinka nesuderinama veiklos pagalba. Be to, tikėtina, kad tokia pagalba kliudys bendro rinkos organizavimo mechanizmams. Todėl tikslinga susiaurinti šio reglamento taikymo sritį ir taikyti jį tiktai tam tikroms pagalbos rūšims.

(18) Pagal šį reglamentą mažoms ir vidutinėms žemės ūkio valdoms (ūkiams) teikiamai pagalbai turėtų būti taikoma išimtis nepriklausomai nuo vietovės. Investicijos ir darbo vietų kūrimas gali prisidėti prie mažiau palankių ūkininkauti Bendrijos regionų, minimų Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto i, ii ir iii papunkčiuose, ekonominės plėtros. Mažos ir vidutinės žemės ūkio valdos (ūkiai) tokiose teritorijose kenčia ir dėl tai vietovei būdingų struktūrinių trūkumų, taip pat sunkumų, kylančių dėl jų dydžio. Todėl tokiose teritorijose pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms yra tikslinga nustatyti didesnę leistiną pagalbą.

(19) Siekiant išvengti galimų iškraipymų dėl tikslinės investicijų pagalbos ir suteikti ūkininkams laisvės spręsti, į kuriuos produktus investuoti, investicijų pagalba, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, neturėtų būti skiriama tik konkretiems žemės ūkio produktams. Ši sąlyga neturėtų kliudyti valstybei narei tokios pagalbos arba pagalbos schemos netaikyti tam tikriems žemės ūkio produktams, ypač jei nėra įprastų prekybos rinkų. Be to, šis reglamentas savaime neturėtų būti taikomas tam tikrų rūšių investicijoms.

(20) Jeigu pagalba teikiama prisitaikymui prie naujų Bendrijos lygiu įvestų standartų, valstybės narės neturėtų galėti ūkininkams pratęsti prisitaikymo laikotarpio vėlindamos tokių taisyklių įgyvendinimą. Todėl reikėtų tiksliai nustatyti datą, nuo kurios nauji teisės aktai nebegali būti laikomi naujais.

(21) Tam tikruose Tarybos reglamentuose dėl žemės ūkio numatyti specialūs leidimai valstybėms narėms mokėti pagalbą, dažnai kartu su arba papildomai prie Bendrijos finansavimo. Tačiau šiose nuostatose dažniausiai nenumatoma išimties netaikyti Sutarties 88 straipsnyje numatyto įsipareigojimo pranešti, jeigu tokia pagalba atitinka Sutarties 87 straipsnio 1 dalies sąlygas. Kadangi tokiai pagalbai taikomos sąlygos yra aiškiai išdėstytos tuose reglamentuose ir (arba) yra pareiga apie tokias priemones pranešti Komisijai pagal konkrečias tų reglamentų nuostatas, Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nurodytas papildomas ir atskiras pranešimas, nėra reikalingas, kad Komisija galėtų įvertinti šias priemones. Siekiant teisinio tikrumo, šiame reglamente turėtų būti daroma nuoroda į tas nuostatas ir todėl neturėtų būti privaloma pranešti apie šias priemones pagal Sutarties 88 straipsnį, jei iš anksto galima užtikrinti, kad tokia pagalba teikiama tik mažoms ir vidutinėms įmonėms.

(22) Siekiant užtikrinti, kad pagalba būtų būtina ir skatintų plėtoti tam tikrą veiklą, pagal šį reglamentą neturėtų būti taikoma išimtis pagalbai veiklai, kurią pagalbos gavėjas jau vykdo vienas rinkos sąlygomis, vykdyti. Pagalba negali būti teikiama atgaline data veiklai, kurią jau vykdo pagalbos gavėjas.

(23) Pagal šį reglamentą neturėtų būti taikoma išimtis pagalbai, kaupiamai kartu su kita valstybės pagalba, įskaitant nacionalinių, regioninių ar vietos valdžios institucijų teikiamą pagalbą, su valstybės parama, teikiama vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 bendrosiomis nuostatomis, arba su Bendrijos parama toms pačioms kriterijus atitinkančioms išlaidoms padengti, jeigu tokios kartu kaupiamos pagalbos dydis viršija šiame reglamente nustatytas ribas. Pagalba, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, neturėtų būti kaupiama su *de minimis* tokių pačių kriterijus atitinkančių išlaidų arba investicijų projekto parama, kaip apibrėžta 2004 m. spalio 6 d. Reglamente (EB) Nr. 1860/2004 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai žemės ūkio ir žuvininkystės sektoriuose ([8]), jei dėl tokio kaupimo būtų viršytas šiame reglamente nustatytas pagalbos intensyvumas.

([8]) OL L 325, 2004 10 28, p. 4.

(24) Siekiant užtikrinti skaidrumą ir veiksmingą kontrolę pagal Reglamento (EB) Nr. 994/98 3 straipsnį, tikslinga nustatyti standartinį formatą, kuriuo valstybės narės pateiktų Komisijai sutrumpintą informaciją, kai tik remiantis šiuo reglamentu yra įgyvendinama pagalbos schema arba ne pagal schemą teikiama individuali pagalba, kad ta informacija būtų paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Dėl tų pačių priežasčių reikėtų nustatyti taisykles dėl duomenų registravimo, kurių valstybės narės turėtų laikytis rinkdamos informaciją apie pagalbą, kuriai buvo taikoma išimtis pagal šį reglamentą. Dėl metinių ataskaitų, kurias valstybės narės turi pateikti Komisijai, Komisija turėtų nustatyti konkrečius tokių ataskaitų reikalavimus. Atsižvelgiant į plačias galimybes pasinaudoti būtinomis technologijomis, sutrumpinta informacija ir metinė ataskaita turėtų būti pateikiamos kompiuterinėje laikmenoje.

(25) Jeigu valstybė narė nevykdo šiame reglamente nustatyto ataskaitos teikimo įsipareigojimo, tai gali sutrukdyti Komisijai vykdyti kontrolę, numatytą Sutarties 88 straipsnio 1 dalyje, ir Komisijai gali būti ypač sunku įvertinti, ar kaupiamasis pagalbos, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, ekonominis poveikis gali neigiamai paveikti prekybos sąlygas tiek, kad tai prieštarautų bendriesiems interesams. Poreikis įvertinti kaupiamąjį valstybės pagalbos poveikį yra ypač didelis tada, kai tas pats pagalbos gavėjas gali gauti pagalbos iš kelių šaltinių, su kuo vis dažniau susiduriama žemės ūkio srityje. Todėl ypač svarbu, kad valstybė narė greitai pateiktų atitinkamą informaciją iki pagalbos įgyvendinimo pagal šį reglamentą.

(26) Pagalbai bendrovėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų perdirbimu ir prekyba, turėtų būti taikomos pagalbos kitų sektorių, nurodytų Reglamente (EB) Nr. 70/2001, mažoms ir vidutinėms įmonėms taisyklės. Reglamentą (EB) Nr. 70/2001 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

(27) Valstybės pagalbai, kuriai pagal Reglamentą (EB) Nr. 1/2004 taikoma išimtis, ir toliau turėtų būti taikoma ši išimtis, jei ji atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas.

(28) Tikslinga nustatyti pereinamojo laikotarpio nuostatas dėl pagalbos, kuri buvo suteikta iki šio reglamento įsigaliojimo, ir apie kurią nebuvo pranešta, taip pažeidžiant Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nustatytą įsipareigojimą.

(29) Šis reglamentas neriboja valstybių narių galimybės pranešti apie pagalbą mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba. Komisija tokius pranešimus įvertins atsižvelgdama į šį reglamentą ir remdamasi Bendrijos 2007–2013 m. valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų sektoriuose gairėmis. Šio reglamento įsigaliojimo dieną neišnagrinėti pranešimai visų pirma turėtų būti įvertinti atsižvelgiant į šį reglamentą ir, jeigu nėra tenkinamos jame nustatytos sąlygos, remiantis Bendrijos 2007–2013 m. valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų sektoriuose gairėmis.

(30) Atsižvelgiant į Komisijos patirtį šioje srityje ir ypač į tai, kaip dažnai paprastai reikia peržiūrėti valstybės pagalbos politiką, šio reglamento taikymo laikotarpį reikėtų apriboti. Jei šio reglamento galiojimas pasibaigs ir nebus pratęstas, pagalbos schemoms, kurioms pagal šį reglamentą jau taikoma išimtis, tokia išimtis bus taikoma dar šešis mėnesius, kad valstybėms narėms būtų duota laiko prisitaikyti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS, APIBRĖŽTYS IR SĄLYGOS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas skaidrioms pagalbos priemonėms mažoms ir vidutinėms žemės ūkio valdoms (ūkiams), kurios verčiasi pirmine žemės ūkio produktų gamyba. Nepažeidžiant 9 straipsnio nuostatų, jis netaikomas pagalbai, kuria kompensuojamos išlaidos, susijusios su žemės ūkio produktų perdirbimu arba prekyba.

2. Nepažeidžiant 16 straipsnio 1 dalies a punkto, šis reglamentas netaikomas:

a) pagalbai su eksportu susijusiai veiklai, t. y. pagalbai, tiesiogiai susijusiai su eksportuojamais kiekiais, platinimo tinklo kūrimu bei veikla, arba kitoms su eksporto veikla susijusioms einamosioms išlaidoms;

b) pagalbai, kuria remiamas vietinių prekių naudojimas vietoj importuojamų.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente:

1) „pagalba“ – tai bet kokia priemonė, atitinkanti visus Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus;

2) „žemės ūkio produktas“ yra:

a) Sutarties I priede išvardyti produktai, išskyrus žuvininkystės ir akvakultūros produktus, kuriems taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 ([9]);

b) produktai, kurių KN kodai yra 4502, 4503 ir 4504 (kamštienos produktai);

c) produktai, kurie skirti imituoti arba pakeisti pieną arba pieno produktus, kaip nurodyta Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1898/87 ([10]) 3 straipsnio 2 dalyje;

3) „žemės ūkio produktų perdirbimas“ – tai operacija, atliekama su žemės ūkio produktu, kurią atlikus taip pat gaunamas žemės ūkio produktas, išskyrus ūkio veiklą, reikalingą gyvūninės ar augalinės kilmės produktą paruošti pirmą kartą parduoti;

4) „prekyba žemės ūkio produktais“ – tai laikymas arba pateikimas, skirtas pardavimui, pasiūlymui parduoti, tiekimui arba kitokiam pateikimui į rinką, išskyrus atvejus, kai pirminės produkcijos gamintojas produkciją pirmą kartą parduoda perpardavėjams arba perdirbėjams, ir bet kokią veiklą produktui paruošti tokiam pirmam pardavimui; pardavimas, kai pirminės produkcijos gamintojas produktus parduoda galutiniams vartotojams, laikomas prekyba, jei prekiaujama specialiose tam skirtose patalpose;

5) „mažos ir vidutinės įmonės“ (MVĮ) – tai mažos ir vidutinės įmonės, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 70/2001 I priede;

6) „bendras pagalbos intensyvumas“ – tai pagalbos suma, išreikšta projekto kriterijus atitinkančių išlaidų procentine dalimi. Visi naudojami skaičiai yra skaičiai, neatskaičiavus tiesioginių mokesčių. Jei pagalba skiriama ne kaip subsidija, pagalbos dydis yra pagalbos subsidijos ekvivalentas. Keliomis dalimis mokama pagalba diskontuojama iki jos vertės suteikimo metu. Diskontuojant ir apskaičiuojant pagalbos, teikiamos kaip lengvatinė paskola, dydį, naudojamos suteikimo metu galiojusios pamatinės palūkanų normos;

7) „kokybiškas produktas“ – tai produktas, atitinkantis Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 32 straipsnyje nustatytus kriterijus;

8) „nepalankios oro sąlygos, kurios gali būti prilyginamos stichinei nelaimei“ – tai tokie gamtos reiškiniai kaip šalna, kruša, ledas, lietus arba sausra, kurios sunaikina daugiau kaip 30 % atitinkamo ūkininko praėjusių trejų metų metinio produkcijos vidurkio arba trejų metų vidurkio, apskaičiuoto remiantis praėjusių penkerių metų vidurkiu, išskyrus geriausius ir prasčiausius skaičius;

9) „mažiau palankios ūkininkauti vietovės“ – tai remiantis Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 17 straipsniu valstybių narių apibrėžtos vietovės;

10) „investicijos, kurios atliekamos siekiant laikytis naujai įvestų būtiniausių standartų,“ reiškia:

a) standartų, kuriuose nenumatomas pereinamasis laikotarpis, atveju investicijas, kurios buvo pradėtos likus ne daugiau kaip dvejiems metams iki tol, kol standartai tapo privalomi ūkio subjektams; arba

b) standartų, kuriuose numatomas pereinamasis laikotarpis, atveju investicijas, kurios buvo realiai pradėtos iki datos, kai standartai turi tapti privalomi ūkio subjektams;

11) „jaunieji ūkininkai“ – tai žemės ūkio produktų gamintojai, atitinkantys Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 22 straipsnyje nustatytus kriterijus;

12) „gamintojų grupė“ – tai grupė, įkurta siekiant bendrai, atsižvelgiant į bendro rinkos organizavimo tikslus, pritaikyti jos narių gamybą ir produkciją prie rinkos reikalavimų visų pirma koncentruojant tiekimą;

13) „gamintojų asociacija“ – tai asociacija, kuri sudaryta iš pripažintų gamintojų grupių ir siekia tų pačių tikslų platesniu mastu;

14) „kritę gyvuliai“ – tai gyvuliai, kurie nustačius arba nenustačius galutinės diagnozės buvo numarinti eutanazijos būdu arba kurie nugaišo (įskaitant gimusius negyvus ir negimusius gyvulius) ūkyje arba kuriose nors patalpose arba vežant, bet kurie nebuvo paskersti žmonių maistui;

([9]) OL L 17, 2000 1 21, p. 22.
([10]) OL L 182, 1987 7 3, p. 36.

15) „USE ir GSE tyrimų išlaidos“ – tai visos išlaidos, įskaitant tyrimų komplektų, mėginių ėmimo, vežimo, tyrimo, laikymo ir sunaikinimo išlaidas, būtinas tyrimams atlikti remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 999/2001 ([11]) X priedu;

16) „sunkumų turinčios įmonės“ – tai įmonės, kurios laikomos turinčiomis sunkumų, kaip apibrėžta Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti ([12]);

17) „investicijos, skirtos atnaujinimui“ – tai investicijos, kuriomis turimas pastatas arba įranga ar jos dalys paprasčiausiai pakeičiami nauju šiuolaikiniu pastatu ar įranga, neišplečiant gamybos pajėgumų daugiau nei 25 % arba iš esmės nepakeičiant gamybos ar naudojamos technologijos pobūdžio. Nei prieš 30 arba daugiau metų pastatyto ūkinio pastato nugriovimas ir jo pakeitimas šiuolaikiniu pastatu, nei kapitalinis ūkinio pastato remontas nelaikomi atnaujinimui skirtomis investicijomis. Remontas laikomas kapitaliniu, kai jo išlaidos siekia 50 % naujo pastato vertės;

18) „skaidri pagalba“ – tai pagalbos priemonės, kurių bendrąjį pagalbos subsidijos ekvivalentą, kaip pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių išlaidų procentinę dalį, įmanoma tiksliai apskaičiuoti *ex ante* be rizikos vertinimo (pavyzdžiui, tokios priemonės, kai taikomos subsidijos, palūkanų normos subsidijos, nustatyto dydžio fiskalinės priemonės).

3 straipsnis

Išimties taikymo sąlygos

1. Ne pagal schemą teikiama skaidri individuali pagalba, atitinkanti visas šiame reglamente numatytas sąlygas, yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir apie ją nebūtina pranešti, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje, jeigu buvo pateikta 20 straipsnio 1 dalyje numatyta sutrumpinta informacija ir prie pagalbos yra aiški nuoroda į šį reglamentą, nurodant jo pavadinimą ir paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* duomenis.

2. Skaidrios pagalbos schemos, atitinkančios visas šio reglamento sąlygas, yra suderinamos su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir apie jas nebūtina pranešti, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje, jeigu:

a) visa pagalba, kuri galėtų būti teikiama pagal tokią schemą, atitinka visas šiuo reglamentu numatytas sąlygas;

b) schemoje yra aiški nuoroda į šį reglamentą, nurodant jo pavadinimą ir paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* duomenis;

c) buvo pateikta 20 straipsnio 1 dalyje numatyta sutrumpinta informacija.

3. Pagalba, suteikta pagal 2 dalyje minimas schemas, yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir apie ją nebūtina pranešti, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje, jeigu suteikta pagalba tiesiogiai tenkina visas šiuo reglamentu numatytas sąlygas.

4. Apie pagalbą, kuriai netaikomas šis reglamentas arba kiti reglamentai, priimti pagal Reglamento (EB) Nr. 994/98 1 straipsnį arba šio reglamento 17 straipsnyje išvardytus reglamentus, pranešama Komisijai pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį. Tokia pagalba vertinama pagal Bendrijos 2007–2013 m. valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų ūkio sektoriuose gairėse nustatytus kriterijus.

2 SKYRIUS

PAGALBOS KATEGORIJOS

4 straipsnis

Investicijos į žemės ūkio valdas

1. Investicijų pagalba į žemės ūkio valdas Bendrijoje, kurios verčiasi pirmine žemės ūkio produktų gamyba, yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir apie ją nebūtina pranešti, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje, jeigu ji atitinka sąlygas, išdėstytas 2–10 dalyse.

2. Bendras pagalbos intensyvumas negali viršyti:

a) iki 50 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių investicijų mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse arba teritorijose, nurodytose Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto i, ii ir iii papunkčiuose, kaip nustatyta valstybių narių pagal to reglamento 50 ir 94 straipsnius;

b) iki 40 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių investicijų kituose regionuose;

c) iki 60 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių investicijų mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse arba teritorijose, nurodytose Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto i, ii ir iii papunkčiuose, kaip nustatyta valstybių narių pagal to reglamento 50 ir 94 straipsnius, ir iki 50 % kituose regionuose, jei investuoja jaunieji ūkininkai per penkerius metus nuo įsisteigimo;

([11]) OL L 147, 2001 5 31, p. 1.
([12]) OL C 244, 2004 10 1, p. 2.

d) iki 75 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių investicijų atokiausiuose regionuose ir mažose Egėjo jūros salose, kaip apibrėžta Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2019/93 ([13]);

e) iki 75 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių investicijų a punkte nurodytuose regionuose ir 60 % kituose regionuose, jeigu dėl investicijų atsiranda papildomų išlaidų, susijusių su aplinkos apsauga ir gerinimu bei higienos sąlygų gyvulininkystės įmonėse arba ūkio gyvulių gerovės gerinimu. Šis padidinimas gali būti suteikiamas tik toms investicijoms, kurios viršija galiojančius būtiniausius Bendrijos kriterijus, arba investicijoms, kurios atliekamos siekiant laikytis naujai įvestų būtiniausių standartų. Padidinimas turi būti taikomas tik būtinoms papildomoms pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančioms išlaidoms ir negali būti taikomas investicijoms, dėl kurių padidėja gamybos pajėgumai.

3. Investicijomis visų pirma, turi būti siekiama tokių tikslų:

a) sumažinti gamybos išlaidas;

b) pagerinti ir reorganizuoti gamybą;

c) pagerinti kokybę;

d) išsaugoti ir pagerinti natūralią aplinką arba pagerinti higienos sąlygas arba gyvūnų gerovės standartus.

4. Prie pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių išlaidų gali būti priskiriama:

a) nekilnojamo turto statyba, įsigijimas arba gerinimas;

b) mašinų ir įrangos, įskaitant kompiuterių programinę įrangą, įsigijimas arba išperkamoji nuoma už ne didesnę kaip rinkos vertę;

c) bendrosios išlaidos, susijusios su a ir b punktuose nurodytomis išlaidomis, pavyzdžiui, atlygiais architektams, inžinieriams ir konsultantams, galimybių studijoms, patentų ir licencijų įsigijimui.

Išlaidos, susijusios su nuomos sutartimi, išskyrus paminėtąsias pirmos pastraipos b punkte (mokesčiai, nuomotojo pelnas, palūkanų refinansavimo išlaidos, pridėtinės išlaidos, draudimo mokesčiai ir t. t.), nėra laikomos pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančiomis išlaidomis.

5. Pagalba gali būti teikiama tik toms žemės ūkio valdoms, kurios nėra sunkumų turinčios įmonės.

Pagalba gali būti skiriama siekiant sudaryti pagalbos gavėjui galimybę pasiekti naujai pradėtus taikyti būtiniausius aplinkosaugos, higienos ir gyvūnų gerovės standartus.

([13]) OL L 184, 1993 7 27, p. 1.

6. Pagalba negali būti teikiama pažeidžiant draudimus arba apribojimus, nustatytus Tarybos reglamentuose, nustatančiuose bendrą rinkos organizavimą, net jeigu tokie draudimai ir apribojimai skirti tik Bendrijos paramai.

7. Pagalba negali apsiriboti tik tam tikrais žemės ūkio produktais ir todėl turi būti prieinama visiems žemės ūkio sektoriams, jei tik valstybės narės neišskiria tam tikrų produktų dėl jų pertekliaus arba prekybos rinkų trūkumo. Pagalba negali būti skiriama:

a) gamybos teisėms, gyvūnams ir metiniams augalams įsigyti;

b) metiniams augalams sodinti;

c) drenažo darbams arba drėkinimo įrangai bei drėkinimo darbams, jei tokia investicija nepadeda sumažinti ankstesnio vandens sunaudojimo ne mažiau nei 25 %;

d) paprastoms investicijoms, skirtoms atnaujinimui.

8. Pagalba gali būti teikiama žemei, išskyrus statyboms skirtą žemę, kurios kaina neviršija 10 % investicijos pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių išlaidų, įsigyti.

9. Didžiausia pagalbos suma, teikiama atskirai įmonei, negali viršyti 400 000 EUR per jokį trejų biudžetinių metų laikotarpį arba 500 000 EUR, jei ši įmonė yra įsisteigusi mažiau palankioje ūkininkauti vietovėje arba teritorijoje, nurodytoje Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto i, ii arba iii papunkčiuose, kaip nustatyta valstybių narių pagal to reglamento 50 ir 94 straipsnius.

10. Pagalba negali būti teikiama produktams, kurie imituoja arba pakeičia pieną ir pieno produktus, gaminti.

5 straipsnis

Tradicinių kraštovaizdžių ir pastatų apsauga

1. Pagalba tradicinių kraštovaizdžių ir pastatų apsaugai yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir apie ją nebūtina pranešti, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas.

2. Teikiama pagalba gali sudaryti iki 100 % realių išlaidų, patirtų dėl investicijų arba kapitalinių darbų, skirtų neproduktyvių paveldo objektų, esančių žemės ūkio valdose, pavyzdžiui, archeologinių arba istorinių objektų, apsaugai. Prie šių išlaidų gali būti priskiriama pagrįsta kompensacija už darbą, kurį atliko pats ūkininkas arba jo darbininkai, bet negali būti didesnė kaip 10 000 EUR per metus.

3. Pagalba gali sudaryti iki 60 % arba 75 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse arba teritorijose, nurodytose Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto i, ii arba iii papunkčiuose, kaip nustatyta valstybių narių pagal to reglamento 50 ir 94 straipsnius, realių išlaidų, patirtų dėl investicijų arba kapitalinių darbų, skirtų produktyvių paveldo objektų, esančių žemės ūkio valdose, pavyzdžiui, ūkio pastatų, apsaugai, jeigu investicijos neskirtos ūkio gamybos pajėgumams didinti.

Jeigu gamybos pajėgumai didėja, 4 straipsnio 2 dalyje nustatyti pagalbos investicijoms dydžiai taikomi pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančioms išlaidoms, atsiradusioms atliekant reikiamą darbą, kuriam naudojamos įprastos šiuolaikinės medžiagos. Papildoma pagalba gali sudaryti iki 100 % išlaidų, siekiant padengti papildomas išlaidas, patirtas naudojant tradicines medžiagas, būtinas pastato paveldo savybėms išlaikyti.

6 straipsnis

Ūkio pastatų perkėlimas visuomenės interesų labui

1. Pagalba ūkio pastatų perkėlimui yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu tai daroma visuomenės interesų labui ir atitinka šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse išdėstytas sąlygas.

Visuomenės interesai, pasitelkti pagalbos skyrimui pagal šį straipsnį pagrįsti, nurodomi atitinkamose valstybės narės nuostatose.

2. Pagalba gali sudaryti iki 100 % realių išlaidų, patirtų tada, kai perkėlimas visuomenės interesų labui tėra esamų įrengimų išardymas, perkėlimas ir surinkimas iš naujo.

3. Jeigu dėl perkėlimo visuomenės interesų labui ūkininkas gauna šiuolaikiškesnius įrenginius, ūkininkas turi padengti ne mažiau kaip 60 % arba 50 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse arba teritorijose, nurodytose Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto i, ii arba iii papunkčiuose, kaip nustatyta valstybių narių pagal to reglamento 50 ir 94 straipsnius, atitinkamų įrenginių vertės padidėjimo po perkėlimo. Jeigu pagalbos gavėjas – jaunasis ūkininkas, jis turi padengti ne mažiau kaip atitinkamai 55 % arba 45 % išlaidų.

4. Jeigu dėl perkėlimo visuomenės interesų labui padidėja gamybos pajėgumai, gavėjas turi padengti ne mažiau kaip 60 % arba 50 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse arba teritorijose, nurodytose Reglamento (EB) Nr. 1698/200536 straipsnio a punkto i, ii arba iii papunkčiuose, kaip nustatyta valstybių narių pagal to reglamento 50 ir 94 straipsnius, išlaidų, susijusių su šiuo padidėjimu. Jeigu pagalbos gavėjas – jaunasis ūkininkas, jis turi padengti ne mažiau kaip atitinkamai 55 % arba 45 % išlaidų.

7 straipsnis

Pagalba jaunųjų ūkininkų įsisteigimui

Pagalba jaunųjų ūkininkų įsisteigimui yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir apie ją nebūtina pranešti, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje, jeigu laikomasi Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 22 straipsnyje nustatytų kriterijų.

8 straipsnis

Pagalba ankstyvo išėjimo į pensiją atveju

Pagalba, teikiama dėl ankstyvo ūkininkų išėjimo į pensiją, yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir apie ją nebūtina pranešti, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje, jeigu ji atitinka šias sąlygas:

a) yra tenkinami Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 23 straipsnyje nustatyti kriterijai ir visos Komisijos priimtos taisyklės šiam straipsniui įgyvendinti;

b) komercinė ūkininkavimo veikla turi būti nutraukiama visam laikui ir galutinai.

9 straipsnis

Pagalba gamintojų grupėms

1. Pagalba gamintojų grupių arba gamintojų asociacijų veiklos pradžiai yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir apie ją nebūtina pranešti, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–8 dalių nuostatas.

2. 1 dalyje minima pagalba gali būti teikiama toliau nurodytoms grupėms, jeigu joms gali būti teikiama finansinė pagalba pagal atitinkamos valstybės narės teisės aktus:

a) gamintojų grupėms arba gamintojų asociacijoms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba; ir (arba)

b) gamintojų asociacijoms, atsakingoms už geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų arba kokybės ženklų naudojimo priežiūrą pagal Bendrijos teisės aktus.

Gamintojų grupės arba asociacijos vidaus taisyklėse turėtų būti numatytas jų narių įsipareigojimas prekiauti produkcija laikantis grupės arba asociacijos parengtų tiekimo ir pateikimo į rinką taisyklių. Tose taisyklėse gali būti numatyta galimybė gamintojui dalį produkcijos parduoti tiesiogiai. Turi būti reikalaujama, kad į grupę arba asociaciją įstoję gamintojai jos nariais būtų ne mažiau kaip trejus metus, o apie išstojimą praneštų likus ne mažiau kaip 12 mėnesių. Be to, jos turi parengti bendrąsias gamybos taisykles, susijusias su produktų kokybe arba ekologinių metodų taikymu arba kitų su aplinkos apsauga susijusių metodų taikymu, bendrąsias prekių pateikimo į rinką taisykles ir taisykles dėl produktų informacijos, ypatingą dėmesį skiriant derliaus nuėmimui ir turimoms atsargoms. Tačiau gamintojai turi išlikti atsakingi už savo ūkių valdymą. Gamintojų grupėje arba asociacijoje sudarytos sutartys turi visiškai atitikti visas reikiamas konkurencijos įstatymų nuostatas, ypač Sutarties 81 ir 82 straipsnius.

3. Prie pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių išlaidų gali būti priskiriama tinkamų patalpų nuoma, biuro įrangos įsigijimas, įskaitant kompiuterinę techniką ir programinę įrangą, išlaidos administracijos darbuotojams, pridėtinės išlaidos, mokesčiai už teisines ir administracines paslaugas. Jeigu įsigyjamos patalpos, kriterijus atitinkančios išlaidos patalpoms turi neviršyti nuomos išlaidų pagal rinkos įkainius.

4. Pagalba neturi būti kompensuojamos išlaidos, patirtos po penktųjų metų, arba mokama po septintųjų metų nuo gamintojų organizacijos pripažinimo. Tai neriboja galimybės teikti pagalbą kompensuoti pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančioms išlaidoms, patirtoms tik dėl kasmetinės pagalbos gavėjų apyvartos padidėjimo ne mažiau kaip 30 %, jeigu tai vyksta dėl naujų narių priėmimo ir (arba) naujų produktų įtraukimo.

5. Pagalba neturi būti teikiama gamybos organizacijoms, pavyzdžiui, bendrovėms arba kooperatyvams, kurių tikslas – valdyti vieną arba kelias žemės ūkio valdas ir kurie dėl to iš esmės yra pavieniai gamintojai.

6. Pagalba negali būti teikiama kitoms žemės ūkio asociacijoms, kurios narių valdose veikia žemės ūkio gamybos lygiu, pavyzdžiui, teikia abipusio palaikymo, paramos ūkiams ir ūkių vadybos paslaugas, tačiau nedalyvauja bendrai pritaikant pasiūlą prie rinkos.

7. Bendras pagal šį straipsnį gamintojų grupei arba asociacijai teikiamos pagalbos dydis negali viršyti 400 000 EUR.

8. Pagalba negali būti teikiama gamintojų grupėms arba asociacijoms, kurių tikslai yra nesuderinami su Tarybos reglamentu dėl bendro rinkos organizavimo.

10 straipsnis

Pagalba, susijusi su gyvūnų ir augalų ligomis bei užkrėtimu kenkėjais

1. Pagalba, skirta kompensuoti ūkininkų nuostoliams, susijusiems su gyvūnų ir augalų ligų prevencija ir gydymu bei kenkėjų prevencija ir naikinimu, t. y. išlaidoms už sveikatos patikrinimus, tyrimus ir kitas tikrinimo priemones, vakcinų įsigijimą ir vakcinų, vaistų bei augalų apsaugos produktų tvarkymą, gyvūnų skerdimo ir sunaikinimo išlaidoms bei pasėlių sunaikinimo išlaidoms padengti, yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir apie ją nebūtina pranešti, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje, jeigu ji atitinka šias sąlygas ir šio straipsnio 4–8 dalyse išdėstytas sąlygas:

a) bendras pagalbos intensyvumas negali viršyti 100 %;

b) pagalba turi būti teikiama natūra kaip subsidijuojamos paslaugos ir negali apimti tiesioginių išmokų gamintojams pinigais.

2. Pagalba, skirta kompensuoti ūkininkų nuostolius, patirtus dėl gyvūnų arba augalų ligų arba jų užkrėtimo kenkėjais, yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir apie ją nebūtina pranešti, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje, jeigu ji atitinka šias sąlygas ir šio straipsnio 4–8 dalyse išdėstytas sąlygas:

a) kompensacija turi būti apskaičiuojama atsižvelgiant tik į:

i) dėl ligos arba užkrėtimo kenkėjais paskerstų gyvūnų arba sunaikintų augalų arba valstybinės tarnybos nurodymu, kaip privalomos visuomenės apsaugos arba sunaikinimo programos dalies, paskerstų gyvūnų arba sunaikintų augalų rinkos vertę;

ii) prarastas pajamas dėl karantino taikymo ir sunkumų įsigyjant naujus gyvulius arba atsodinant augalus;

b) bendras pagalbos intensyvumas turi būti ne didesnis nei 100 %;

c) pagalba turi apsiriboti ligų, kurių protrūkius oficialiai pripažino valdžios institucijos, padarytų nuotolių kompensavimu.

3. Iš didžiausios išlaidų arba nuostolių, atitinkančių 1 ir 2 dalyse nustatytus pagalbos skyrimo kriterijus, sumos turi būti atimta:

a) visa pagal draudimo schemą gauta suma ir

b) išlaidos, kurios nebuvo patirtos dėl ligos, bet kitu atveju būtų buvusios patirtos.

4. Išmokos turi būti susijusios su ligomis arba kenkėjais, nurodytais galiojančiose Bendrijos arba nacionalinėse nuostatose, kurios nustatytos įstatymuose arba kituose teisės aktuose. Išmokos turi būti mokamos kaip Bendrijos viešosios programos, nacionalinio arba regiono prevencijos lygio, kontrolės arba ligos arba atitinkamų kenkėjų sunaikinimo dalis. Programoje turi būti aiškiai nurodomos konkrečios ligos ir kenkėjai bei pateikiamas aiškus taikomų priemonių aprašymas.

5. Pagalba negali būti susijusi su liga, dėl kurios kontrolės priemonių Bendrijos teisės aktuose numatyti specialūs mokesčiai.

6. Pagalba negali būti susijusi su priemonėmis, dėl kurių patirtas išlaidas pagal Bendrijos teisės aktus padengia žemės ūkio valda, nebent išlaidos dėl paramos taikymo yra visiškai padengiamos privalomomis gamintojų rinkliavomis.

7. Su gyvūnų ligomis susijusi pagalba turi būti teikiama dėl Pasaulio gyvūnų sveikatos organizacijos sąraše ir (arba) Tarybos sprendimo 90/424/EEB ([14]) priede išvardytų ligų.

8. Pagalbos schemos turi būti pradėtos taikyti per trejus metus nuo išlaidų arba nuostolių patyrimo. Pagalba turi būti išmokėta per ketverius metus po įvykio.

11 straipsnis

Pagalba, teikiama nuostoliams, patirtiems dėl nepalankių oro sąlygų, atlyginti

1. Pagalba ūkininkams, kurių augalams, gyvūnams arba ūkiniams pastatams buvo padaryta žalos dėl labai nepalankių oro sąlygų, kurios gali būti prilyginamos stichinėms nelaimėms, yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir apie ją nebūtina pranešti, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2–6, 9 ir 10 dalyse išdėstytas sąlygas, susijusias su gyvūnais ir augalais, bei šio straipsnio 3–8 ir 10 dalyse išdėstytas sąlygas, susijusias su ūkiniais pastatais.

2. Bendras pagalbos intensyvumas turi būti ne didesnis nei 80 % ir 90 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ir teritorijose, nurodytose Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto i, ii arba iii papunkčiuose, kaip nustatyta valstybių narių pagal to reglamento 50 ir 94 straipsnius, dėl nepalankių oro sąlygų pardavus produktą sumažėjusių pajamų. Šis pajamų sumažėjimas apskaičiuojamas atimant:

a) sumą, gautą per nepalankių oro sąlygų metus pagaminto produkto kiekį padauginus iš vidutinės pardavimo kainos tais metais, iš

b) sumos, gautos vidutinį metinį praėjusių trejų metų produkcijos kiekį (arba trejų metų vidurkį, apskaičiuotą remiantis praėjusių penkerių metų vidurkiu, išskyrus geriausius ir prasčiausius skaičius) padauginus iš gautos vidutinės pardavimo kainos.

Pagalbos skyrimo kriterijus atitinkanti pagalbos suma gali būti padidinta dėl kitų išlaidų, kurių ūkininkas patyrė dėl nepalankių sąlygų nenuėmęs derliaus.

3. Iš didžiausios nuostolių, atitinkančių 1 dalyje nustatytus pagalbos skyrimo kriterijus, sumos turi būti atimta:

a) visa pagal draudimo schemą gauta suma ir

b) dėl nepalankių oro sąlygų nepatirtos išlaidos.

4. Nuostoliai turi būti apskaičiuojami kiekvienai ūkio valdai atskirai.

5. Pagalba turi būti mokama tiesiogiai atitinkamam ūkininkui arba gamintojų organizacijai, kurios narys jis yra. Jei pagalba mokama gamintojų organizacijai, pagalbos suma negali viršyti pagalbos sumos, kuri galėtų būti mokama ūkininkui.

6. Kompensacija už žalą, kuri ūkio pastatams ir ūkio įrangai padaroma dėl nepalankių oro sąlygų, kurias galima prilyginti stichinėms nelaimėms, negali viršyti bendrojo pagalbos intensyvumo, lygaus 80 % ir 90 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse arba teritorijose, nurodytose Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto i, ii arba iii papunkčiuose, kaip nustatyta valstybių narių pagal to reglamento 50 ir 94 straipsnius.

7. Nepalankios oro sąlygos, kurios gali būti prilyginamos stichinei nelaimei, turi būti oficialiai tokiomis pripažintos valdžios institucijų.

8. Nuo 2010 m. sausio 1 d. siūloma kompensacija turi būti sumažinta 50 %, nebent ji teikiama ūkininkams, kurie yra apdraudę ne mažiau kaip 50 % jų vidutinės metinės produkcijos arba su produkcija susijusių pajamų ir apsidraudę nuo valstybėje narėje arba regione pagal statistinius duomenis dažniausiai įvykstančių nepalankių oro sąlygų.

([14]) OL L 224, 1990 8 18, p. 19.

9. Nuo 2011 m. sausio 1 d. pagalbą sausros padarytiems nuostoliams kompensuoti gali mokėti tik tos valstybės narės, kurios žemės ūkio srityje visiškai įgyvendino Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB ([15]) 9 straipsnį ir kurios užtikrina, kad žemės ūkio sektoriuje suteiktų vandens paslaugų išlaidos padengiamos adekvačiais šio sektoriaus įnašais.

10. Pagalbos schemos turi būti pradėtos taikyti per trejus metus nuo išlaidų arba nuostolių patyrimo. Pagalba turi būti išmokėta per ketverius metus po įvykio.

12 straipsnis

Pagalba draudimo įmokoms mokėti

1. Pagalba draudimo įmokoms mokėti yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir apie ją nebūtina pranešti, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje, jeigu ji atitinka sąlygas, išdėstytas šio straipsnio 2 ir 3 dalyse.

2. Bendras pagalbos intensyvumas negali viršyti:

a) 80 % draudimo įmokų sumos, jeigu draudimo polise nurodyta, kad draudžiama tik nuo nuostolių, kuriuos sukelia nepalankios oro sąlygos, kurios gali būti prilyginamos stichinėms nelaimėms;

b) 50 % draudimo įmokų sumos, jeigu draudimo polise nurodyta, kad draudžiama tik nuo:

i) a punkte nurodytų nuostolių ir kitų nuostolių, kuriuos sukelia nepalankios oro sąlygos; ir (arba)

ii) gyvūnų arba augalų ligų arba kenkėjų antplūdžio padarytų nuostolių.

3. Pagalba neturi tapti kliūtimi draudimo paslaugų vidaus rinkai veikti. Pagalba neturi būti teikiama tik draudimo paslaugoms, kurias teikia viena draudimo bendrovė arba bendrovių grupė, arba teikiama tik su sąlyga, kad draudimo sutartis turi būti pasirašyta su toje valstybėje narėje įsteigta bendrove, teikti.

13 straipsnis

Pagalba sklypams perskirstyti

Pagalba žemės sklypams perskirstyti yra suderinama su bendrąja rinka, kaip nurodyta Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte, ir jai netaikomas reikalavimas pranešti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jei ji teikiama teisinėms ir administracinėms išlaidoms, įskaitant tyrimų išlaidas, kompensuoti ir apsiriboja 100 % patirtų faktinių išlaidų.

14 straipsnis

Pagalba kokybiškų žemės ūkio produktų gamybai skatinti

1. Pagalba kokybiškų žemės ūkio produktų gamybai skatinti yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir apie ją nebūtina pranešti, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje, jei ji teikiama pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančioms 2 dalyje išvardytoms išlaidoms padengti ir atitinka šio straipsnio 3–6 dalyse išdėstytas sąlygas.

2. Pagalba gali būti teikiama toliau išvardytoms paslaugų teikimo veiklos išlaidoms padengti, jei jos yra susijusios su kokybiškų žemės ūkio produktų plėtojimu:

a) iki 100 % rinkos tyrimų veiklos, produkto koncepcijos ir dizaino išlaidų, įskaitant pagalbą, skiriamą paraiškoms rengti geografinėms nuorodoms ir kilmės vietos nuorodoms pripažinti arba specifinių savybių sertifikatams gauti pagal atitinkamus Bendrijos reglamentus;

b) iki 100 % kokybės užtikrinimo sistemų, tokių kaip ISO 9000 arba 14000 serijos, rizikos veiksnių analize ir svarbiaisiais valdymo taškais (RVASVT) pagrįstų sistemų, atsekamumo sistemų, autentiškumo laikymosi užtikrinimo ir prekybos normų arba aplinkosaugos audito sistemų įdiegimo išlaidų;

c) iki 100 % darbuotojų mokymo taikyti b punkte minimas schemas ir sistemas išlaidų;

d) iki 100 % mokesčių, kuriuos ima pripažintos sertifikavimo įstaigos už pradinį kokybės užtikrinimo ir panašių sistemų sertifikavimą, išlaidų;

e) iki 100 % privalomų kontrolės priemonių, kurių pagal atitinkamus Bendrijos arba nacionalinės teisės aktus imasi kompetentingos valdžios institucijos arba kurios taikomos jų vardu, išlaidų, jeigu pagal Bendrijos teisės aktus nereikalaujama, kad įmonės pačios padengtų tokias išlaidas;

f) iki Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 nustatytų sumų su parama susijusioms priemonėms, minimomis to reglamento 32 straipsnyje.

([15]) OL L 327, 2000 12 22, p. 1.

3. Pagalba gali būti teikiama tik trečiųjų šalių (pavyzdžiui, kompetentingų reguliavimo institucijų, jų vardu veikiančių įstaigų arba nepriklausomų organizacijų, atsakingų už geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų naudojimo, ekologinio ženklinimo arba kokybės ženklinimo kontrolę ir priežiūrą, jeigu tokios nuorodos ir ženklinimas atitinka Bendrijos teisės aktų nuostatas) arba jų vardu teikiamų paslaugų ir (arba) vykdomos kontrolės išlaidoms padengti. Pagalba negali būti teikiama investicijų išlaidoms padengti.

4. Pagalba negali būti teikiama kontrolės, kurią atlieka pats ūkininkas arba gamintojas, išlaidoms padengti arba, jeigu Bendrijos teisės aktuose numatyta, kad kontrolės išlaidas turi padengti gamintojai, nenurodant faktinio mokesčių dydžio.

5. Pagalba, išskyrus pagalbą, minimą 2 dalies f punkte, turi būti teikiama natūra kaip subsidijuojamos paslaugos ir negali apimti tiesioginių išmokų gamintojams pinigais.

6. Pagalba turi būti prieinama visiems, kurie, remiantis objektyviai nustatytomis sąlygomis, konkrečioje vietovėje atitinka nustatytus pagalbos gavimo kriterijus. Jeigu 2 dalyje išvardytas paslaugas teikia gamintojų grupės arba kitos žemės ūkio apipusės paramos organizacijos, narystė šiose grupėse arba organizacijose neturi būti sąlyga, norint pasinaudoti paslauga. Bet kuris atitinkamai grupei arba organizacijai nepriklausančių narių įnašas į jos administracines išlaidas gali būti tik proporcingas paslaugos teikimo išlaidoms.

15 straipsnis

Techninės paramos teikimas žemės ūkio sektoriuje

1. Pagalba yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir apie ją nebūtina pranešti, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje, jeigu ji suteikiama tinkamoms techninės paramos veiklos, išvardytos 2 dalyje, išlaidoms padengti ir atitinka šio straipsnio 3 ir 4 dalyse išdėstytas sąlygas.

2. Pagalba gali būti teikiama šioms pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančioms išlaidoms padengti:

a) susijusioms su ūkininkų ir ūkio darbininkų lavinimu bei mokymu:

   i) mokymo ir lavinimo programos įgyvendinimo išlaidoms;

   ii) dalyvių kelionės ir gyvenimo išlaidoms;

   iii) pakeitimo paslaugų teikimo, jeigu nėra ūkininko arba ūkio darbininko, išlaidoms;

b) susijusioms su pavadavimo ūkyje paslaugų teikimu: ūkininko, jo partnerio arba ūkio darbininko pakeitimo ligos arba atostogų atveju faktinėms išlaidoms;

c) susijusioms su trečiųjų šalių teikiamomis konsultacinėmis paslaugomis: atlygiu už paslaugas, kurios nelaikomos nuolatine arba periodine veikla, nėra susijusios su įprastomis įmonės veiklos išlaidomis, pavyzdžiui, įprastinės konsultavimo mokesčių klausimais paslaugos, reguliarios juridinės paslaugos arba reklama;

d) susijusioms su konkursų, parodų, mugių ir forumų organizavimu ir dalyvavimu juose siekiant pasikeisti veiklos informacija:

   i) dalyvavimo mokesčiams;

   ii) kelionės išlaidoms;

   iii) publikavimo išlaidoms;

   iv) parodos patalpų nuomos mokesčiams;

   v) simboliniams konkursų prizams, kurių vertė neviršija 250 EUR už vieną prizą vienam laimėtojui;

e) jei nenurodomi konkrečių bendrovių, prekių pavadinimai ar kilmė:

   i) mokslo žinioms skleisti;

   ii) faktinei informacijai apie kokybės sistemas, atviras kitų šalių produktams, apie bendrinius produktus ir jų mitybini vertę bei siūlomą vartojimą.

   Pagalba taip pat gali būti skiriama e punkte nurodytoms išlaidoms kompensuoti, jei nurodoma produktų, kuriems taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 510/2006 ([16]) ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 ([17]) 54–58 straipsniai, kilmė, su sąlyga, kad tokios nuorodos į kilmę tiksliai atitinka Bendrijos užregistruotas nuorodas;

f) leidiniams, pavyzdžiui, katalogams arba tinklavietėms, kuriose pateikiama faktinė informacija apie atitinkamo regiono arba atitinkamo produkto gamintojus, jei ši informacija ir jos pateikimas yra neutralus ir jei visi atitinkami gamintojai turi lygias galimybes būti minimi šiose leidiniuose.

3. Pagalba gali būti kompensuojama 100 % 2 dalyje nurodytų išlaidų. Pagalba turi būti teikiama natūra kaip subsidijuojamos paslaugos ir negali apimti tiesioginių išmokų gamintojams pinigais.

([16]) OL L 93, 2006 3 31, p. 12.
([17]) OL L 179, 1999 7 14, p. 1.

4. Pagalba turi būti prieinama visiems, kurie, remiantis objektyviai nustatytomis sąlygomis, konkrečioje vietovėje atitinka nustatytus pagalbos gavimo kriterijus. Jeigu techninę paramą teikia gamintojų grupės arba kitos organizacijos, narystė šiose grupėse arba organizacijose neturi būti sąlyga, norint pasinaudoti paslauga. Bet kuris minėtai grupei arba organizacijai nepriklausančių narių įnašas į jos administracines išlaidas gali būti tik proporcingas paslaugos teikimo išlaidoms.

16 straipsnis

Parama gyvulininkystės sektoriui

1. Toliau nurodyta pagalba įmonėms, veikiančioms gyvulininkystės sektoriuje, yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir apie ją nebūtina pranešti, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje:

a) pagalba, kuria padengiama iki 100 % administracinių išlaidų, susijusių su gyvulių kilmės knygų parengimu ir tvarkymu;

b) pagalba, kuria padengiama iki 70 % trečiųjų šalių arba jų vardu atliktų tyrimų, siekiant nustatyti gyvulių genetinę kokybę arba produktyvumą, išlaidų, išskyrus kontrolės, kurią atlieka gyvulių savininkas, ir įprastos pieno kokybės kontrolės išlaidas;

c) iki 2011 m. gruodžio 31 d. pagalba, kuria padengiama iki 40 % išlaidų, susijusių su naujoviškų veislininkystės metodų arba būdų diegimu ūkio lygiu, išskyrus išlaidas, susijusias su dirbtinio apvaisinimo įvedimu arba atlikimu;

d) pagalba, kuria padengiama iki 100 % kritusių gyvūnų pašalinimo išlaidų ir 75 % tokių skerdenų sunaikinimo išlaidų; arba pagalba, neviršijanti ūkininkų pagal draudimo schemą, kuri apima kritusių gyvūnų pašalinimo ir sunaikinimo išlaidas, mokamų draudimo įmokų išlaidų sumos;

e) pagalba, kuria padengiama iki 100 % skerdenų pašalinimo ir sunaikinimo išlaidų, jei ji finansuojama iš mokesčių arba privalomų įnašų, skirtų tokių skerdenų sunaikinimui finansuoti, jeigu tokie mokesčiai ir įnašai tiesiogiai taikomi mėsos sektoriuje ir juo apsiriboja; ir

f) pagalba, kuria padengiama 100 % kritusių gyvūnų pašalinimo ir sunaikinimo išlaidų, jei atitinkamiems kritusiems gyvūnams taikomas įsipareigojimas atlikti USE tyrimus; ir

g) pagalba, kuria padengiama iki 100 % USE tyrimų išlaidų.

Tačiau atliekant privalomus GSE tyrimus galvijams, kurie skerdžiami maistui, bendra tiesioginė ir netiesioginė parama, įskaitant Bendrijos išmokas, negali būti didesnė kaip 40 EUR už vieną tyrimą. Ši suma lygi bendroms tyrimo išlaidoms, kurias sudaro: tyrimo komplektas, mėginio ėmimas, vežimas, tyrimas, laikymas ir sunaikinimas. Įsipareigojimas atlikti tyrimus gali būti grindžiamas Bendrijos arba nacionalinės teisės aktais.

2. 1 dalies d, e, f ir g punktuose numatyta išimtis taikoma priklausomai nuo to, ar valstybėje narėje yra vykdoma nuosekli kontrolės ir saugaus visų kritusių gyvūnų pašalinimo užtikrinimo programa. Siekiant palengvinti tokios valstybės pagalbos administravimą, išmokos gali būti mokamos ūkio subjektams, kurie veikia tolesnėje grandyje ir teikia su kritusių gyvūnų pašalinimu ir (arba) sunaikinimu susijusios paslaugas, jei gali būti tinkamai įrodyta, kad visa valstybės pagalbos suma buvo perduota ūkininkui.

3. Pagalba neapima tiesioginių piniginių išmokų gamintojams.

17 straipsnis

Tam tikruose Tarybos reglamentuose numatyta pagalba

Toliau nurodyta pagalba mažoms ir vidutinėms įmonėms yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir apie ją nebūtina pranešti, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje:

a) valstybių narių suteikta pagalba, atitinkanti visas Tarybos reglamente (EB) Nr. 1255/1999 ([18]), ypač jo 14 straipsnio 2 dalyje, nustatytas sąlygas;

b) valstybių narių suteikta pagalba, atitinkanti visas Tarybos reglamente (EB) Nr. 1782/2003 ([19]), ypač jo 87 straipsnyje, 107 straipsnio 3 dalyje ir 125 straipsnio 5 dalies pirmojoje pastraipoje, nustatytas sąlygas;

c) valstybių narių pagalba, suteikta remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 2200/96 ([20]) 15 straipsnio 6 dalimi.

3 SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

18 straipsnis

Veiksmai iki pagalbos suteikimo

1. Siekiant, kad remiantis šiuo reglamentu būtų taikoma išimtis, pagalba pagal pagalbos schemą teikiama tik veiklai, kurios buvo imtasi, arba paslaugoms, kurios buvo suteiktos, po to, kai pagalbos schema buvo parengta ir paskelbta pagal šio reglamento nuostatas.

([18]) OL L 160, 1999 6 26, p. 48.
([19]) OL L 270, 2003 10 21, p. 1.
([20]) OL L 297, 1996 11 21, p. 1.

Jeigu pagalbos schema automatiškai sukuria teisę gauti pagalbą ir nereikalingi jokie papildomi veiksmai administraciniu lygiu, pati pagalba veiklai, kurios buvo imtasi, arba paslaugoms, kurios buvo suteiktos, gali būti suteikta tik po to, kai pagalbos schema buvo parengta ir viešai paskelbta pagal šio reglamento nuostatas.

Jeigu pagal pagalbos schemą atitinkamai kompetentingai valdžios institucijai reikia pateikti paraišką, pati pagalba veiklai, kurios buvo imtasi, arba paslaugoms, kurios buvo suteiktos, gali būti suteikta tik po to, kai įvykdomos šios sąlygos:

a) pagalbos schema turėjo būti parengta ir viešai paskelbta pagal šio reglamento nuostatas;

b) paraiška pagalbai gauti turėjo būti tinkamai pateikta atitinkamai kompetentingai valdžios institucijai;

c) paraišką turėjo priimti atitinkama kompetentinga valdžios institucija tokiu būdu, kuris ją įpareigoja skirti pagalbą, aiškiai nurodant teiktinos pagalbos dydį arba tai, kaip šis dydis bus apskaičiuotas; kompetentinga valdžios institucija paraišką gali priimti tik tada, jeigu turimas pagalbos biudžetas arba pagalbos schema dar nėra išnaudota.

2. Siekiant, kad remiantis šiuo reglamentu būtų taikoma išimtis, į jokią pagalbos schemą neįtraukta pagalba suteikiama tik tokiai veiklai, kurios buvo imtasi, arba paslaugoms, kurios buvo suteiktos, po to, kai buvo patenkinti 1 dalies trečiosios pastraipos b ir c punktuose nurodyti kriterijai.

3. Šis straipsnis netaikomas pagalbai, kuriai taikomas 17 straipsnis.

19 straipsnis

Kumuliacija

1. Didžiausi pagalbos dydžiai, nustatyti 4–16 straipsniuose, yra taikomi nepriklausomai nuo to, ar parama pagalbą gaunančiam projektui arba veiklai yra finansuojama vien tik valstybės narės ištekliais, ar ji yra iš dalies finansuojama Bendrijos.

2. Pagalba, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, negali būti kaupiama su bet kokia kita valstybės pagalba pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį arba valstybių narių finansine parama, įskaitant paramą, kuriai taikoma Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 88 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa, arba su Bendrijos finansine parama toms pačioms pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančioms išlaidoms, jeigu dėl tokios kumuliacijos pagalbos intensyvumas viršytų šiuo reglamentu nustatytą didžiausią intensyvumą.

3. Pagalba, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, negali būti kaupiama su *de minimis* parama pagal Reglamentą (EB) Nr. 1860/2004 toms pačioms pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančioms išlaidoms arba investiciniam projektui, jeigu dėl tokio kaupimo pagalbos intensyvumas viršytų šiuo reglamentu nustatytą intensyvumo dydį.

20 straipsnis

Skaidrumas ir kontrolė

1. Likus ne mažiau kaip 10 darbo dienų iki pagalbos schemos, kuriai buvo taikoma išimtis pagal šį reglamentą, įsigaliojimo arba individualios, ne pagal schemą teikiamos pagalbos, kuriai buvo taikoma išimtis pagal šį reglamentą, skyrimo, valstybės narės perduoda Komisijai sutrumpintą informaciją apie tokią pagalbos schemą arba individualiai suteiktą pagalbą I priede pateikta forma, kad ta informacija būtų paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Informacija pateikiama kompiuterinėje laikmenoje. Per dešimt darbo dienų nuo sutrumpintos informacijos gavimo, Komisija išsiunčia pranešimą apie gavimą su identifikavimo numeriu ir paskelbia sutrumpintą informaciją internete.

2. Valstybės narės renka išsamius duomenis apie pagalbos schemas, kurioms buvo taikomos išimtys pagal šį reglamentą, individualiai suteiktą pagalbą pagal tas schemas bei individualią, ne pagal esamas schemas suteiktą pagalbą, kuriai buvo taikoma išimtis pagal šį reglamentą. Duomenys turi atspindėti visą informaciją, kuri reikalinga nustatyti, kad išimties taikymo sąlygos pagal šį reglamentą buvo įvykdytos, taip pat informaciją apie įmonės kaip mažosios ir vidutinės įmonės statusą. Valstybės narės saugo duomenis apie kiekvieną individualiai suteiktą pagalbą 10 metų nuo pagalbos suteikimo datos, o apie pagalbos schemą – 10 metų nuo paskutinės individualios pagalbos pagal tą schemą suteikimo datos. Komisijai paprašius raštu, atitinkama valstybė narė per 20 darbo dienų arba per prašyme nustatytą ilgesnį laikotarpį pateikia jai visą informaciją, būtiną įvertinti, ar buvo laikytasi šio reglamento sąlygų.

3. Valstybės narės rengia ataskaitą apie šio reglamento taikymą per visus arba dalį kalendorinių metų, kuriais šis reglamentas galioja, II priede nurodyta forma. Ši ataskaita gali būti įtraukiama į metinę ataskaitą, kurią valstybės narės pateikia pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 ([21]) 21 straipsnio 1 dalį, ir ji yra pateikiama iki kitų metų, einančių po kalendorinių metų, už kuriuos pateikiama ataskaita, birželio 30 d. Iki tos pačios datos valstybė narė pateikia atskirą ataskaitą, susijusią su išmokomis, išmokėtomis pagal šio reglamento 10 ir 11 straipsnius, kurioje apibūdinamos tais kalendoriniais metais išmokėtos sumos, mokėjimo sąlygos, 10 straipsnyje minėtos ligos ir su 11 straipsniu susijusi atitinkama meteorologinė informacija, patvirtinanti oro sąlygų tipą, laiką, santykinį dydį ir vietą bei jų padarinius produkcijai, už kurią buvo suteikta kompensacija.

([21]) OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

4. Įsigaliojus pagalbos schemai, kuriai buvo taikoma išimtis pagal šį reglamentą, arba ne pagal pagalbos schemą suteikus individualią pagalbą, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, valstybės narės internete skelbia išsamų tokios pagalbos schemos tekstą arba kriterijus ir sąlygas, kuriomis suteikiama tokia individuali pagalba.

Tinklaviečių adresai, įskaitant tiesioginę nuorodą į schemos tekstą, perduodami Komisijai kartu su sutrumpinta informacija apie pagalbą, kuri turi būti pateikta pagal 1 dalį, apie pagalbą. Šie duomenys įtraukiami ir į metinę ataskaitą, kuri pateikiama pagal 3 dalį.

5. 1 dalis netaikoma pagalbai, kuriai taikomas 17 straipsnis.

21 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 70/2001 pakeitimas

Reglamentas (EB) Nr. 70/2001 iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnio 2 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) žuvininkystės ir akvakultūros produktams, kuriems taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 (*), ir su žemės ūkio produktų pirmine gamyba (auginimu) susijusiai veiklai; produktų, kurie skirti imituoti arba pakeisti pieną ir pieno produktus, gamybai ir prekybai;

(*) OL L 17, 2000 1 21, p. 22.“

2) 2 straipsnis iš dalies pakeičiamas taip:

įterpiami tokie k–n punktai:

„k) „žemės ūkio produktas“ yra:

i) Sutarties I priede išvardyti produktai, išskyrus žuvininkystės ir akvakultūros produktus, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 104/2000;

ii) produktai, kurių KN kodai yra 4502, 4503 ir 4505 (subproduktai);

iii) produktai, kurie skirti imituoti arba pakeisti pieną arba pieno produktus, kaip nurodyta Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1898/87 (*) 3 straipsnio 2 dalyje;

l) „produktai, kurie skirti imituoti arba pakeisti pieną arba pieno produktus“ – produktai, kurie gali būti painiojami su pienu ir (arba) pieno produktais, tačiau kurių sudėtis nuo tokių produktų skiriasi tuo, kad juose esama riebalų ir (arba) ne pieno kilmės baltymų, turinčių arba neturinčių iš pieno gautų baltymų („kiti nei pieno produktai“, kaip nurodyta Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1898/87 3 straipsnio 2 dalyje);

m) „žemės ūkio produktų perdirbimas“ – tai operacija, atliekama su žemės ūkio produktu, kurią atlikus taip pat gaunamas žemės ūkio produktas, išskyrus ūkio veiklą, reikalingą gyvūninės ar augalinės kilmės produktą paruošti pirmą kartą parduoti;

n) „prekyba žemės ūkio produktais“ – tai laikymas arba eksponavimas, skirtas pardavimui, pasiūlymui parduoti, tiekimui arba kitokiam pateikimui į rinką, išskyrus atvejus, kai pirminės produkcijos gamintojas produkciją pirmą kartą parduoda perpardavėjams arba perdirbėjams, ir bet kokią veiklą produktui paruošti tokiam pirmam pardavimui; pardavimas, kai pirminės produkcijos gamintojas produktus parduoda galutiniams vartotojams, laikomas prekyba, jei prekiaujama specialiose tam skirtose patalpose.

(*) OL L 182, 1987 7 3, p. 36.“

3) 4 straipsnis papildomas tokia 7 dalimi:

„7. Kai investicijos yra susijusios su Sutarties I priede išvardytų žemės ūkio produktų perdirbimu ir prekyba, bendras pagalbos intensyvumas negali viršyti:

a) 75 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių investicijų atokiausiuose regionuose;

b) 65 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių investicijų mažose Egėjo jūros salose, kaip apibrėžta Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2019/93 (*);

c) 50 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių investicijų pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punktą reikalavimus atitinkančiuose regionuose;

d) 40 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių investicijų visuose kituose regionuose.

(*) OL L 184, 1993 7 27, p. 1.“

4) II priede po žodžių „kita gamyba“ įterpiami tokie sakiniai (išdėstant taip pat, kaip po „visa gamyba“):

„☐ žemės ūkio produktų apdorojimas ar pardavimas (*)

(*) Kaip apibrėžta šio reglamento 2 punkto k papunktyje.“

22 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

Pagalbos schemoms, kurioms pagal Reglamentą (EB) Nr. 1/2004 taikoma išimtis ir kurios atitinka visas šiame reglamente nustatytas sąlygas, ši išimtis toliau taikoma iki šio reglamento 23 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos.

23 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.

2. Šio reglamento įsigaliojimo metu dar neišnagrinėti pranešimai vertinami remiantis jo nuostatomis. Jeigu šiame reglamente nustatytos sąlygos nėra tenkinamos, Komisija išnagrinės šiuos pranešimus vadovaudamasi Bendrijos valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriuje gairėmis.

Individuali pagalba ir pagalbos schemos, įgyvendintos iki šio reglamento įsigaliojimo dienos, taip pat pagalba, suteikta pagal šias schemas negavus Komisijos leidimo ir pažeidžiant reikalavimą pranešti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir joms taikoma išimtis, jeigu jos tenkina šio reglamento 3 straipsnyje nustatytas sąlygas, išskyrus minėtojo straipsnio 1 dalies ir 2 dalies b ir c punktų reikalavimus daryti aiškią nuorodą į šį reglamentą bei reikalavimą pateikti 20 straipsnio 1 dalyje numatytą santrauką iki pagalbos suteikimo. Bet kurią šių sąlygų neatitinkančią pagalbą Komisija įvertins, remdamasi atitinkamomis bendrosiomis nuostatomis, gairėmis, komunikatais ir pranešimais.

3. Pagalbos schemoms, kurioms pagal šį reglamentą taikoma išimtis, tokia išimtis bus taikoma dar šešis mėnesius nuo šio reglamento galiojimo pabaigos dienos.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. gruodžio 15 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

I PRIEDAS

Sutrumpintos informacijos, kuri teikiama įgyvendinant schemą, kuriai taikoma išimtis pagal šį reglamentą, ir kai individuali pagalba, kuriai taikoma išimtis pagal šį reglamentą, yra teikiama ne pagal pagalbos schemą, forma

Sutrumpinta informacija apie valstybės pagalbą, teikiamą pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1857/2006

Valstybė narė

Regionas (nurodyti regiono pavadinimą, jeigu pagalbą teikia ne centrinės valdžios institucija).

Pagalbos schemos arba įmonės, gaunančios individualią pagalbą, pavadinimas (nurodyti pagalbos schemos pavadinimą, o jeigu teikiama individuali pagalba – pagalbos gavėjo pavadinimą).

Teisinis pagrindas (pateikti tikslią nurodą į nacionalinį teisės aktą, kuriuo grindžiama pagalbos schema arba individuali pagalba).

Pagal schemą planuojamos metinės išlaidos arba bendra įmonei suteiktos individualios pagalbos suma (sumos nurodomos eurais, arba, jeigu taikoma, nacionaline valiuta). Pagalbos schemos atveju: nurodyti bendrą metinį biudžeto asignavimų dydį arba numatomus negautus mokesčius pagal kiekvieną schemoje numatytą pagalbos instrumentą. Suteiktos individualios pagalbos atveju: nurodyti bendrą pagalbos sumą arba negautus mokesčius. Jeigu reikia, taip pat nurodyti, per kiek metų pagalba bus išmokama dalimis, ir kiek metų bus patiriama nuostolių dėl nesurinktų mokesčių. Garantijų atveju: abiem atvejais nurodyti (didžiausią) garantuotų paskolų sumą).

Didžiausias pagalbos intensyvumas (nurodyti didžiausią pagalbos intensyvumą arba didžiausią pagalbos kiekvienai tinkamų išlaidų rūšiai dydį).

Įgyvendinimo data (nurodyti datą, nuo kurios gali būti teikiama pagalba pagal schemą arba teikiama individuali pagalba).

Pagalbos schemos arba individualios pagalbos laikotarpis (nurodyti datą (metus ir mėnesį), iki kurios pagalba gali būti teikiama pagal schemą, arba, jeigu teikiama individuali pagalba ir jei taikytina, numatomą paskutinės pagalbos išmokėjimo dalies datą (metus ir mėnesį)).

Pagalbos tikslas (suprantama, kad pagrindinis tikslas yra pagalba MVĮ). Nurodyti kitus (antrinius) pagalbos tikslus. Nurodyti, kuris iš (4–17 straipsnių) yra taikomas, ir pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančias išlaidas, kurioms taikoma schema arba individuali pagalba.

Ekonomikos sektorius (-iai) (nurodyti sektoriaus dalis, pažymint atitinkamą gyvulininkystės sektoriaus tipą (pvz., kiaulių (vištų)) arba augalininkystės sektoriaus tipą (pvz., obuolių (pomidorų)).

Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas.

Tinklavietė (nurodyti interneto adresą, kuriame skelbiamas visas schemos tekstas arba kriterijai ir sąlygos, kuriomis individuali pagalba teikiama ne pagal pagalbos schemą).

Kita informacija.

II PRIEDAS

Komisijai pateikiamos periodinės ataskaitos forma

Metinės ataskaitos apie pagalbos schemas, kurioms taikoma išimtis pagal reglamentą dėl bendrosios išimties, priimtą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/98 1 straipsnį, forma

Valstybės narės ataskaitas Komisijai pagal bendrosios išimties reglamentus, priimtus pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98, teikia toliau nurodyta forma.

Ataskaitos yra teikiamos elektroninėje laikmenoje.

Apie visas pagalbos schemas, kurioms išimtis taikoma pagal bendrosios išimties reglamentus, priimtus pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/98 1 straipsnį, teikiama informacija:

1. *Pagalbos schemos pavadinimas*

2. *Taikomas nuo pranešimo atleidžiantis Komisijos reglamentas*

3. *Išlaidos*

(Pateikiamos atskiros sumos apie kiekvieną pagalbos instrumentą pagal schemą arba individualiai suteiktą pagalbą (pvz., subsidija, lengvatinė paskola ir t. t.). Sumos turi būti išreikštos eurais arba, jei taikoma, nacionaline valiuta. Jeigu yra mokesčių nuostolių, reikia nurodyti per metus nesurinktų mokesčių sumą. Jeigu tikslių sumų nurodyti neįmanoma, pateikiami numatomi nuostoliai.

Šios išlaidų sumos turėtų būti pateikiamos tokia tvarka:

Atskirai nurodyti apie kiekvieną pagalbos instrumentą pagal schemą per ataskaitinius metus (pvz., subsidija, lengvatinė paskola, garantija ir t. t.):

3.1. numatytos sumos, (numatomi) mokesčių nuotoliai arba kitos negautos pajamos, duomenys apie garantijas ir t. t., susijusias su naujais pagalbą gaunančiais projektais. Jeigu taikomos garantijų schemos, reikėtų nurodyti bendrą naujai suteiktų garantijų sumą;

3.2. faktiškai išmokėtos sumos, (numatomi) mokesčių nuostoliai arba kitos negautos pajamos, duomenys apie garantijas ir kita, susiję su naujais ir esamais projektais. Jeigu taikomos garantijų schemos, turėtų būti nurodoma: bendra nesuteiktų garantijų suma, pajamos iš įmokų, susigrąžinamos lėšos, išmokėtas žalos atlyginimas, schemos veiklos rezultatai per ataskaitinius metus;

3.3. pagalbą gaunančių projektų ir (arba) įmonių skaičius;

3.4. (palikti neužpildytą)

3.5. numatoma bendra suma:

— investicijų pagalba,

— su tradicinių kraštovaizdžių ir pastatų paremta apsauga susijusios išlaidos,

— su visuomenei naudingu ūkio pastatų paremtu perkėlimu susijusios išlaidos,

— jaunųjų ūkininkų įsisteigimui suteikta parama,

— parama ankstyvo išėjimo į pensiją atveju,

— paramą gavusių gamintojų grupių išlaidos,

— su ligomis susijusios išlaidos,

— su kompensacija dėl blogų oro sąlygų susijusios išlaidos,

— su paremtomis draudimo įmokomis susijusios išlaidos,

— pagalba, skirta žemės sklypams perskirstyti,

— pagalba, skirta kokybiškų žemės ūkio produktų gamybai skatinti,

— su paremta technine parama susijusios išlaidos,

— su parama gyvūnų sektoriui susijusios išlaidos.

3.6. 3.1. punkte nurodytų sumų regioninis paskirstymas pagal mažiau ūkininkauti palankias vietoves arba pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto i, ii ir iii papunkčiuose nurodytas vietoves ir kitas teritorijas;

3.7. 3.1. punkte nurodytų sumų paskirstymas pagal pagalbos gavėjo veiklos sektorius (jeigu įtraukiamas daugiau nei vienas sektorius, nurodyti kiekvieno dalį):

— gyvūninio produkto rūšis,

— augalinio produkto rūšis.

4. *Kita informacija ir pastabos*